

[Sundhedsministeren]

Det er ikke noget nymodens princip, det er et princip, vi kender tilbage fra bestemmelserne i Danske Lov, det såkaldte husbondansvar, og tanken bag denne bestemmelse er, at ansvaret for de ansattes skadegørende handlinger bør bæres af den, i hvis interesse og virksomhed den skadevoldende adfærd er udvist, nemlig i arbejdsgiverens interesse. Det er derfor også i det hele taget tvivlsomt, om man i alle situationer som foreslået af Fremskridtspartiet efter gældende lovgivning kan pålægge de ansatte et selvstændigt erstatningsansvar.

Jeg anser det endvidere for udelukket, at der igennem en ny lovgivning kan pålægges den enkelte ansatte en pligt til at bære et sådant tilmed udvidet og ofte tilfældigt rammende erstatningsansvar, uden at ansvar og udgifter reelt vil blive overført til arbejdsgiveren. Fremskridtspartiets forslag vil derfor også i sidste ende indebære, at det bliver arbejdsgiveren og dermed det offentlige, der får pligt til at udrede erstatninger.

Beslutningsforslag nr. B 24 vil derfor blive lige så dyrt for samfundet som det tidligere fremsatte patientforsikringsforslag. Vi må nemlig ikke glemme, at ca. 90 pct. af skaderne inden for en patientforsikring antages at vedrøre sygehusområdet, og at det således vil blive omfattet af den forsikringspligt, der pålægges de offentligt ansatte. Jeg må derfor appellere til Fremskridtspartiet om at udvise tilbageholdenhed med hensyn til et så udgiftskrævende forslag, når der ikke samtidig anvises realistiske muligheder for at finansiere det.

Regeringen kan således ikke ud fra en samlet vurdering og prioritering af de ressourcer, der for øjeblikket er til rådighed, støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Ingrid Rasmussen (S):

Socialdemokratiet er ikke positivt stemt over for dette beslutningsforslag, fordi vi finder det overflødigt. En medicinalperson er ansat af det offentlige, som ministeren sagde, og står derfor til ansvar over for loven i al almindelighed. En egenbetalt forsikringsordning på området vil ikke, som foreslagsstillerne forestiller sig, forebygge lægefejl m.m. I den forbindelse skal jeg gøre opmærksom på Patientklagenævnet som patienternes garant for, at læger og andre medicinalpersoner bliver draget til ansvar for eventuelle fejl.

Vi foretrækker den af ministeren omtalte patientforsikring, som vi fremsatte lovforslag om i 1990, og som sundhedsministeren fremsatte lovforslag om allerede i 1988. Det er i den forbindelse interessant at se, hvad Fremskridtspartiet på daværende tidspunkt udtalte som begrundelse for ikke at stemme for lovforslaget om patientforsikring. Jeg citerer fra Folketingets forhandlinger 1987-88, sp. 6285:

»Vi mener, at der er overordentlig stor risiko for, at loven vil virke helt modsat intentionerne. Der ligger for os at se en kolossal risiko for ansvarsforflygtigelse, det kan være fra lægens side eller fra sygehusets side, idet man måske ikke vil gøre sig slet så stor umage, fordi man er dækket ind.«

Nøjagtig det modsatte synspunkt fremhæver forslagsstillerne nu som begrundelse for beslutningsforslaget om privat lægeansvarsforsikring, og jeg citerer fra bemærkningerne til forslaget:

»Hensigten er, at lægerne får så stort et engagement og dermed interesse i at undgå fejl ved behandling af patienter som overhovedet muligt. Dette gøres efter Fremskridtspartiets opfattelse mest effektivt ved, at læger, privatpraktiserende såvel som sygehuslæger, pålægges at tegne en privat forsikring.«

Meget interessante udtalelser, synes jeg nok, men jeg vil dog på Socialdemokratiets vegne afvise dette forslag, vi er ikke interesseret i det.

Karen Højte Jensen (KF):

Intentionerne om, at der kan ydes erstatning for skader påført i vort sundhedsvæsen, er det naturligvis vanskeligt ikke at være positiv over for, men som også sundhedsministeren nævnte, er der også noget med økonomi i dette forslag. Det er et forslag, som umiddelbart kunne lyde tilløkkende, men Fremskridtspartiet overser ganske, at udgifterne ved en privat lægeansvarsforsikring vil blive væltet over på det offentlige. Fremskridtspartiet nævner ikke et ord om økonomi. Hvor skal pengene, de mange millioner, rigtig mange millioner, komme fra? Vi afviser forslaget.

Anders Mølgaard (V):

Venstre kan helt bakke op om sundhedsministerens betragtninger. Som også ministeren påpegede, vil det foreliggende forslag reelt blive ret omkostningskrævende for det offentlige, og